

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-05-27)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-05-27)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 295. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000079.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rom. 27. Mai 1862.

Dyrebare Fader!

Igaar havde jeg den Glæde at modtage et langt Brev fra Dig, ledsaget af Breve fra Peter og Wilhelmine. Det var mig en stor Fryd atter engang at modtage en saa udførlig Skrivelse fra Dig, ikke mindst fordi den vidner om, at Din Haand nu maa være betydelig i Bedring.

Naar Du frygter, at jeg ikke lægger Dine gjentagne Raad og Formaninger paa Hjerte, da er denne Frygt ugrundet. Naar jeg har ladet dem ubesvarede, da har dette sin Grund i, at jeg tildeels er enig med Dig og forsaavidt behøves intet Svar, tildeels er jeg uenig — men det vilde blive mig altfor s. 296vidtløftigt at paavise, hvori og hvorfor jeg er uenig, og derfor har jeg undladt det. Dog kan jeg denne Gang ikke undlade et Par Bemærkninger. Du ønsker meget, at jeg skulde gjøre den christelige Ethik til mit Hovedstudium — her træffe heldigviis Dine og mine Ønsker og Planer sammen. Men der er intet Studium, der kræver saa omfattende en Basis, saa dybt grundlagte Fundamenter, som netop Ethiken. Der undrer det mig, at Du ikke vil erkende, at det er denne Basis, som jeg er i Færd med at lægge. »Des Menschens höchstes Studium ist der Mensch« siger Goethe (hvilket nu iøvrigt maa forstaaes cum grano salis) — men hvor skal jeg lære Menneskene bedre at kjende end ved et nøie og inderligt Samliv mellem Menneskene, og hvorledes indtræder jeg bedre i et saadant Samliv end netop ved Reiser? Det som jeg vil erfare, og det, som jeg vil vide, det er, hvad er Gjenstanden for Menneskenes saa mangfoldige Stræben, hvad er Principerne i deres Tænken og Handlen. — Med al Agtelse for Fichte, Schleiermacher og Richard Rothe, synes det mig at være deres store Hovedmangel, at de ikke kjende Menneskelivet. De have siddet indesluttet i deres Studereværelser og med stor Utrættelighed og ikke mindre Genialitet udarbejdet deres dybsindige Systemer — men Menneskene tænke og handle ikke saaledes, som hine Philosopher antage, at de tænke og handle. — Giver Gud mig Evne og Kraft, da vil jeg ogsaa engang begynde at bygge paa mit System, men jeg vil først have indsamlet tilstrækkeligt Stof, at der kan komme Kjød og Blod i s. 297Systemet. — Deri ligger egentlig Hovedgrunden til vor Uenighed, at Du vil, at jeg skal allerede nu lukke mig inde i Studereværelset, men jeg vil først gjøre det, naar jeg er kommet hjem. Indtil den Tid kunne og skulle Bøgerne kun være Nr. 2, siden kunne de altid blive Nr. 1.

— — Dette er kun Punkter, som jeg ganske kort antyder, først i en mundtlig Samtale kunde jeg udvikle dem rettelig for Dig. Som en Bygmester maa opføre et Stillads og en Feltherre opføre Forskandsninger, inden de skride til Værket, saaledes maa ogsaa en Tænkere opføre sit Stillads, inden han gaaer til sin Gjerning. Jeg er netop ifærd med at hygge Stilladset og opkaste Forskandsninger, og i det første Par Aar kommer jeg neppe videre, men jeg haaber da ogsaa, at naar jeg engang er færdig dermed, skal Bygningen blive desto fastere og Seiren desto større. Det give Gud!

Jeg har indlagt fire Fotografier, et til Dig, et til Tante Emmy og et til Søster Louise og et til Fru Trier.

Din Dig elskende Søn

Henrik.